

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: لینکه تسایتونگ
نویسنده: رون پل
فرستنده: علی کاظمی
۱۱ می ۲۰۲۳

ایده جدید و پرنیوخت ناتو

«برویم به جنگ چین!»

تاریخ ناتو پس از پایان جنگ سرد داستان سازمانی است که تاریخ مصرف آن مدتهاست به سر رسیده است. پس از انحلال پیمان نظامی وارسا، ناتو با نومییدی در جست و جوی وظیفه جدیدی بود و در اواخر دهه ۹۰ تصمیم گرفت نظامی سازی «حقوق بشر» را در دوران حکومت کلینتن به اجرا درآورد.

«تهدیدات ناشی از کمونیسم جهانی» که در توجیه حیات ۴۰ ساله ناتو مطرح می شد، از بین رفته بود و از این رو ناتو گروهی از ابرقهرمانان مسلح آتلانتیکی را از نو ارائه نمود. هرکجا که اثری از «بی عدالتی» (البته به زعم نئوکان های واشنگتن) به چشم خورد، ناتو با سلاح و بمب حضور پیدا کرد.

مجتمع نظامی-صنعتی ایالات متحده از شادی در پوست خود نمی گنجید. کلیه اندیشکده های که مورد حمایت مالی سخاوتمندانه آنها بودند، سرانجام راه مطلوبی یافتند تا جریان کمک های مالی را برپا نگاه دارند. درواقع همه چیز برای پول بود و نه برای تأمین امنیت.

مرحله آزمایشی برای ناتو به عنوان ابرقهرمان حافظ حقوق بشر، یوگسلاوی در سال ۱۹۹۹ بود. برای همه کس در جهان به استثنای ناتو و پیروان نئومحافظه کار آن در واشنگتن و بسیاری از پایتخت های اروپائی این حادثه یک فاجعه وحشتناک و غیرموجه بود. ۷۸ روز بمباران مداوم کشوری که به هیچ وجه خطری برای ناتو ایجاد نمی کرد، به مرگ

صدها نفر مردم غیرنظامی و ویرانی زیرساخت‌ها و میراث مهمات حاوی اورانیوم که چشم‌انداز نسل‌های آینده را مسموم خواهد ساخت، انجامید.

در همین هفته گذشته بود که اسطوره تنیس "نواک جوکوویچ" به خاطر آورد، در نیمه‌های شب وقتی که بمب‌های ناتو از آسمان فرو می‌ریخت و سرزمین او را ویران می‌کرد و او مجبور بود از منزل پدر بزرگش بگریزد، چقدر وحشتناک بود.

سپس ناتو برای سرنگونی دولت قذافی در لیبیا وارد عمل شد. کنسرن‌های رسانه‌ای دروغ‌های نئوکانها را ترویج و تبلیغ کردند، که بمباران این کشور و به قتل رساندن مردم لیبیا و سرنگونی دولت کلیه مشکلات حقوق بشر را در لیبیا خاتمه خواهد داد. همان‌طور که قابل پیش‌بینی بود بمب‌های ناتو مشکلات لیبیا را از بین نبرد بلکه آنها را بیشتر و بدتر کرد. اغتشاش، جنگ داخلی، تروریسم، بازارهای برده فروشی و فقر. جای تعجب نیست که خانم هیلری کلینتن، آقای اوباما و یا نئوکان‌ها مایل نیستند در این روزها در مورد لیبیا سخن بگویند.

پس از یک سلسله شکست، که برشماری آنها خارج از حوصله این مقاله است، ناتو که از طرف واشنگتن کنترل می‌شود، در سال ۲۰۱۴ تصمیم گرفت کار را یک سره کند و برنامه «تغییر رژیم» در روسیه را در دستور کار خود قرار داد. گام اول سرنگونی دولت قانونی اوکراین بود که خانم ویکتوریا نولاند و بقیه نئوکان‌ها آن را سازماندهی کردند. گام بعدی کمک‌های عظیم نظامی ناتو بود که به امید مبارزه با روسیه ۸ سال آژگار در اختیار دولت کودتاگر اوکراین قرار داده شد. و سرانجام رد درخواست روسیه در سال ۲۰۲۲ برای مذاکره در مورد توافق امنیتی اروپا که از محاصره آن توسط ارتش‌های ناتو در مرزهای این کشور جلوگیری می‌کرد.

خلاف تبلیغات رسانه‌های باب روز و دولت ایالات متحده، ناتو در اوکراین تقریباً همانقدر با موفقیت روبه‌رو شد که در لیبیا تجربه کرد. صدها میلیارد دلار دور ریخته شد و روزنامه‌نگارانی چون زی‌مور هرش و دیگران ارتشاء شدید در اوکراین را مستند ساختند.

تنها تفاوت اینجاست که هدف ناتو، یعنی روسیه دارای سلاح هسته‌ای است و این جنگ نیابتی را برای بقای خود حیاتی می‌داند.

باوجود شکست، ناتو تصمیم گرفته اکنون مناقشه دیگری را با چین آغاز کند، شاید به این خاطر که توجه عموم را از فاجعه اوکراین منحرف سازد. در هفته گذشته ناتو اعلام کرد که در جاپان اولین دفتر خود در آسیا را خواهد گشود. گام بعدی کدام است؟ عضویت تایوان در ناتو؟ آیا تایوان قصد دارد آزادانه به عنوان «اوکراین جدید» ناتو عمل کند و خود را قربانی عطش بی‌پایان ناتو برای ایجاد درگیری سازد؟

ما امیدواریم که امریکا در سال ۲۰۲۴ رئیس‌جمهوری را انتخاب کند که سرانجام به لشکرکشی جهانی مرگبار ناتو پایان بخشد.

منتشر شده در تاریخ: ۹ می ۲۰۲۳

افزوده: در لیستی از تجاوزاتی که نویسنده از "ناتو" ذکر کرده با تأسف تجاوز امپریالیسم امریکا و مجموع ناتو و بقیه شرکای آن ابرقدرت بر افغانستان در ۲۰۰۱ و بعد تر بر عراق در ۲۰۰۳ که باعث مرگ و ویرانی و آوارگی میلیون‌ها انسان گردید، ذکر می‌به عمل نیاورده است. ع. کاظمی